

ORACIÓ

*Oh Déu, que per mediació
de la Verge Santíssima atorgàreu a
sant Josepmaria, sacerdot, gràcies
innombrables, escollint-lo com a instrument
fidelíssim per fundar l'Opus Dei,
camí de santificació
en el treball professional i en
l'acompliment dels deures ordinaris del cristià:
feu que jo sàpiga també
convertir tots els moments i les
circumstàncies de la meua vida en ocasió
d'estimar-vos, i de servir amb alegria i
amb senzillesa l'Església,
el Sant Pare i les ànimes, il·luminant els
camins de la terra amb la lluminària
de la fe i de l'amor.
Concediu-me per la intercessió de sant
Josepmaria el favor que us demano...
(demani's). Així sia.*

Parenostre, Avemaria i Glòria.

Aquest Butlletí es distribueix gratuïtament. Si voleu rebre'l podeu demanar-ho a: **Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants**, carrer Diego de León, 14, 28006. Madrid.

Si desitgeu ajudar, amb almoines, a les despeses d'edició d'aquesta publicació, podeu enviar els donatius a: **Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants**, per gir postal o per transferència al c/c. número 0182-4017-57-0018820005, del BBVA, Agència Urbana del carrer Diego de León, 16, 28006 Madrid.

De conformitat amb la legislació sobre protecció de les dades personals, es garanteix la possibilitat de demanar la cancel·lació del propi nom i l'adreça del Butlletí, enviant un e-mail a ocs@opusdei.es, o bé per correu a: **Prelatura de l'Opus Dei, Oficina per a les Causes dels Sants**, Diego de León, 14, 28006 Madrid.

En cas de no trobar el destinatari, retornar al remitent.
Director Responsable: José Carlos Martín de la Hoz

Imprimatur: +Mons. Xavier Echevarría, Prelat de l'Opus Dei

Idea gràfica i impremta: Litoplex Indústria Gràfica S.A., Manresa
Dep. Leg.: B.6.592-1988

MATRIMONI CRISTIÀ

DES DELS COMENÇAMENTS DE LA SEVA TASCA APOSTÒLICA, SANT JOSEPMARIA VA RESSALTAR LA DIGNITAT DEL MATRIMONI I VA RECORDAR AMB VIGOR QUE EL MATRIMONI ÉS UNA VOCACIÓ DIVINA I UNA CRIDA A LA SANTEDAT.

Havia escrit al n.º 27 de Camí:

«Rius perquè et dic que tens "vocació matrimonial"? Doncs la tens: així, vocació. Encomana't a Sant Rafael perquè et dugui castament fins a la fi del camí, com féu amb Tobies».

«El matrimoni no és, per a un cristià –precisava a És Crist que passa, n.º 23– una simple institució social, i menys encara un remei per a les febleses humanes: és una autèntica vocació sobrenatural. Un sacrament gran en Crist i en l'Església (...) i ensems i inseparablement, un contracte que un home i una dona fan per sempre, perquè –tant si ho volem com no– el matrimoni instituit per Jesucrist és indissoluble: signe sagrat que santifica, acció de Jesús, que envaïx l'ànima dels qui es casen i els invita a seguir-lo, transformant tota la vida matrimonial en una divina caminada en la terra. Els casats són cri-

Fins el 6 d'octubre de 2002, s'imprimiren 27 números del Full Informatiu, que informaven sobre el procés de canonització de Josepmaria Escrivà de Balaguer i dels favors obtinguts per la seva intercessió. D'aleshores ençà, nombroses persones ens han demanat que continuem informant sobre la vida i el missatge del fundador de l'Opus Dei. Aquesta nova sèrie de publicacions, sota el títol "Sant Josepmaria, avui", respon a aquest desig. Us presentem la n.º 2.

Oficina per a les Causes dels Sants de la Prelatura de l'Opus Dei.

MATRIMONI CRISTIÀ

dats a santificar el matrimoni i a santificar-se en aquesta unió».

Experimentà una gran alegria quan, als anys cinquanta, es trobà el camí jurídic perquè les persones casades formessin part de l'Opus Dei; i quan va poder organitzà un recés espiritual a Molinoviejo, una casa de recés propera a Segòvia, en el qual van participar moltes persones que desitjaven lliurar-se plenament a Déu en el matrimoni, en aquesta realitat de l'Església.

(Miguel Dolz, San Josemaría Escrivá, Ed. Rialp, Madrid 2002, p. 44-45, traducció catalana)

En una de les entrevistes recopilades a Converses amb Monsenyor Escrivà de Balaguer, responia: «Fa quasi quaranta anys que predico el sentit vocacional del matrimoni. Quins ulls més plens de llum que he vist més d'una vegada, quan –creient, ells i elles, incompatibles en la seva vida la donació d'un mateix a Déu i un amor humà noble i net– em sentien dir que el matrimoni és un camí diví aquí a la terra!

El matrimoni s'ha fet perquè els qui el contrauen s'hi santifiquin, i que santifiquin a través d'ell: per això els cònjuges tenen una gràcia especial, que confereix el sagrament instituït per Jesucrist. Aquell qui és cridat a l'estat matrimonial, hi troba –amb la gràcia de Déu– tot el que cal per a ser sant, per a identificar-se cada dia més amb Jesucrist, i per a dur envers el Senyor les persones amb les quals conviu.

Per això jo penso sempre amb esperança i amb afecte en les llars cristianes, en totes les famílies que han sorgit del sagrament del Matrimoni,

que son testimonis lluminosos d'aquest gran misteri diví –sacramentum magnum!– (Ef 5, 32), sagrament gran, de la unió i de l'amor entre Crist i la seva Església. Hem de treballar per tal que aquestes cèl·lules cristianes de la societat neixin i es vagin fent amb afany de santedat, amb la consciència que el sagrament inicial –el Baptisme– ja confereix a tots els cristians una missió divina, que cadascú ha de complir en el seu propi camí.

Els esposos cristians han de ser conscients que són cridats a santificar-se tot santificant, que són cridats a ser apòstols, i que el seu primer apostolat és a la llar. Han de comprendre l'obra sobrenatural que implica la fundació d'una família, l'educació dels fills, la irradiació cristiana en la societat. D'aquesta consciència de la pròpia missió depenen en gran part l'eficàcia i l'èxit de la seva vida: la seva felicitat.

Però que no oblidin que el secret de la felicitat conjugal s'esdevé en les coses quotidianes, no en somnis. Està a trobar l'alegria amagada que dona l'arribada a la llar; en el tracte tendre amb els fills; en el treball de cada dia, en el qual col·labora la família entera; en el bon humor davant les dificultats, que cal afrontar amb esportivitat; en l'aprofitament també de tots els avançaments que ens proporciona la civilització, per fer la casa agradable, la vida més planera, la formació més eficaç.

Jo dic constantment a aquells qui han estat cridats per Déu a formar una llar, que s'estimin sempre, que s'estimin amb l'amor il·lusionat que es tenien quan eren promesos. Té un pobre concepte del matrimoni –que és un sagrament, un ideal i una vocació–, aquell qui pensa que l'amor s'acaba quan comencen les penes i els contratemps, que la vida porta sempre amb si mateixa. És llavors quan l'afecte es referma. Les torrentades de les penes i de les contrarietats no són capaces d'ofegar el veritable amor: uneix més el sacrifici generosament compartit. Com diu l'Escriptura, aquae multae –les moltes dificultats, físiques i morals– non potuerunt extinguere caritatem (Cant 8, 7), no podran apagar l'afecte».

(Converses amb Monsenyor Escrivà de Balaguer, Ed. Rialp, Barcelona-Madrid 1991, n.º 91)

EN LES CONTRADICCIONS

EL SENYOR PERMETÉ QUE PATÍS GREUS CONTRADICCIONS, QUE SANT JOSEPMARIA SEMPRE RESOLGUÉ ACUDINT A LA GRÀCIA DE DÉU I A LA PROTECCIÓ MATERNAL DE LA MARE DE DÉU. SABIA QUE EL SENYOR ESCRIU RECTE SOBRE RATLLES TORTES I QUE ES SERVIRIA DE TOT ALLÒ PER A DIFONDRE L'OPUS DEI ARREU DEL MÓN.

«Sabeu per què l'Obra s'ha desenvolupat tant? Perquè han fet amb ella com es fa amb un sac de blat: li han donat cops, l'han maltractada, però la llavor és tan petita que no s'ha trencat; ben al contrari, s'ha escampat als quatre vents, ha caigut a totes les cruïlles humanes on hi ha cors afamats de Veritat, ben disposats, i ara tenim tantes vocacions, i som com una família nombrosíssima, i hi ha milers d'ànimes que admiren i estimen l'Obra, perquè hi veuen un senyal de la presència de Déu entre els homes, perquè adverteixen aquesta misericòrdia divina que no s'esgota».

Sant Josepmaria Escrivà reaccionava davant les incomprendions amb sentit de la caritat i de la justícia, amb amor a la veritat i un cor gran. Això era el que aconsellava davant de circumstàncies similars, que es presenten, amb més o menys intensitat, a la vida de tots els homes:

- «No jutgis els altres;
- no ofenguis ni tan sols amb el dubte;
- ofega el mal en l'abundància del bé;
- difon lleialtat, justícia i pau;
- passa per alt les interpretacions esbiaixades;
- parla quan pensis en consciència que has de parlar;

EN LES CONTRADICCIONS

- perdona, sempre, aviat i amb el somriure als llavis;
- i deixa-ho tot en mans del nostre Pare Déu».

Com expliquen amb detall les biografies de sant Josepmaria, sempre que es trobava amb greus dificultats, recorria a la intercessió de la Mare de Déu. Una data important per a la història de l'Opus Dei va ser el 15 d'agost de 1951, festa de la Assumpció. Aquest dia, el fundador consagrà a Loreto l'Opus Dei al Cor Dolcíssim de Maria, suplicant la Mare de Déu que conservés ferm i segur el camí de l'Obra.

Li agradava de recordar: «El nostre Opus Dei va néixer i s'ha desenvolupat sota el mantell de la Mare de Déu. Per això són tants els costums marians que omplen la vida diària dels fills de Déu en aquesta Obra de Déu».

(Miguel Dolz, San Josemaría Escrivá, Ed. Rialp, Madrid 2002, p. 45-47, traducció catalana)

DEVOCIÓ POPULAR

SENSE CAP PROBLEMA

El tercer mes de gestació vaig tenir una hemorràgia molt seriosa. Quan el doctor em va veure, jo estava molt nerviosa. Em va demanar si sóc catòlica i en contestar-li afirmativament em va regalar l'estampa amb l'oració per a demanar la intercessió del fundador de l'Opus Dei. Em va suggerir que la resés amb fe. Així ho vaig fer cada nit, amb tanta fe que passat un mes l'hemorràgia havia desaparegut. Vaig anar al metge i em va dir que havia estat un miracle i que continués resant. El nadó va néixer sense cap problema; tant és així que quan em van veure a la habitació les infermeres no es creien que hagués infanat una nena. Encara la meua família i jo resem l'oració a sant Josepmaria amb molta fe.

Veneçuela, 11 de maig de 2007

COM ESTAVA PREVIST

Sóc pilot d'una companyia aèria alemanya. Quan tenia la meva residència fixa a Frankfurt vaig demanar un canvi a Düsseldorf, perquè hi havia trobat una casa per a la meva família: la dona i el fill que esperàvem. Semblava que tot marxava bé i estàvem ja instal·lant la casa nova quan per raons de manca de personal em van denegar el trasllat. Vaig parlar amb un director i un altre, però ningú no va entendre el problema ni s'interessaven per la meva situació. Ni tan sols el sindicat no volia ajudar-me. L'única solució que em quedava era dirigir-me a sant Josepmaria i confiar-li la dificultat. I de cop i volta tothom va esforçar-se, van trobar una solució i vaig poder mudar-me com estava previst.

Alemanya, 10 d'abril 2007

EL NEN DESPERTÀ

Hola! amics de sant Josepmaria... Sóc metge pediatre en un hospital de Lima. Vull compartir amb vostès un gran miracle del fundador de l'Opus Dei. Fa un mes em comunicaren que un menut de 2 anys i 11 mesos, fill d'una amiga, es trobava molt malalt amb una encefalitis vírica. Es trobava en coma, intubat i connectat a un respirador artificial. Com a metge tenia poques expectatives sobre la curació, atès el seu estat, ja que la ressonància magnètica cerebral indicava un gran compromís neurològic. Però, amb la gran devoció que tinc a sant Josepmaria Escrivà, sabia que hi havia una esperança. Vaig agafar una de les meves estampes de sant

PER LA SEVA INTERCESSION

Josepmaria i vaig donar-la a la meva amiga. Li vaig demanar que pregués amb molta fe i que tingués confiança en ell. Vint dies més tard el nen despertà i començà a recuperar-se, tot i que encara li queden algunes conseqüències, degudes a l'estat greu en el qual es trobava. Aquest 24 de març el petit Santiago ha fet 3 anys, i vull demanar-los que preguin amb mi i la seva mare perquè segueixi creixent com un nen sa per poder conèixer sant Josepmaria i el tingui sempre present en la seva vida, com nosaltres el tenim. Déu els beneeixi.

Perú, 21 de març de 2007

MAI NO ENS FALLA

Escric en agraïment a un favor que la meva família rebé de sant Josepmaria. El desembre de l'any passat a la mare li van diagnosticar un càncer. Realment era quelcom inesperat per a nosaltres ja que sempre ha dut una vida molt activa i sana. Ingressà a l'hospital el dia de Nadal i l'operaren l'endemà. L'operació es féu sense complicacions, però el metge volia fer-li un altre examen per verificar que cap cèl·lula cancerígena hagués passat a una altra part del cos. Com que jo visc a un altre país no podia fer molt des d'aquí, però tanmateix vaig mirar d'animar tot el que vaig poder els pares i els suggerí que resessin una novena especial a sant Josepmaria, com jo estava fent. La veritat és que tenia moltes esperances, ja que el fundador de l'Opus Dei mai no ens ha abandonat en els moments difícils pels quals passem al llarg de la vida. Em vaig animar molt més quan els pares em cridaren per dir-me que tindriem els resultats el 9 de gener. Llavors vaig pensar que era massa coincidència perquè aquest dia és l'aniversari de sant Josepmaria; així que vaig pre-

PER LA SEVA INTERCESSION

gar més mitjançant la seva intercessió. Aquest dia vaig trucar els pares just quan acabaven de sortir de l'hospital. Els resultats donaven que tot estava bé: el càncer no s'havia estès. La mare em digué aleshores que tot això per descomptat ho atribuïa a la intercessió del fundador de l'Opus Dei, ja que ella havia estat resant l'estampa que guardava sota el coixí. Li estic molt agraïda a sant Josepmaria i, cada dia que passa, estic més convençuda que mai no falla.

Kenya, 20 de març de 2007

AMB AFECTE PATERN

Durant els últims dos anys he hagut de canviar de feina força cops. El juliol del any passat vaig ser acomiadat d'una manera inesperada i immotivada. He demanat a sant Josepmaria Escrivà, fundador de l'Opus Dei, a qui tinc una particular devoció, que m'ajudés a mi i a la família a mantenir la serenitat en aquest període de dificultat. sant Josepmaria ha estat al meu costat amb discreció i amb afecte patern fins a principis del 2007, quan de nou he tornat a treballar.

Itàlia, 18 de març de 2007

UN CANVI RADICAL

Durant anys he estat una persona immoral. L'any passat, navegant per Internet, vaig entrar al lloc web de sant Josepmaria sense conèixer-lo de res. Aquest mateix dia vaig anar a una llibreria i el primer llibre en el qual em vaig fixar va ser Camí, escrit pel fundador de l'Opus Dei.

Al dia següent, era al Centre Comercial passejant quan vaig entrar en una petita botiga d'objectes pietosos. Una religiosa em va donar una estampeta i em va dir: «preneu-la, jo no la necessito». Sense mirar-la vaig ficar-la a la motxilla. Mentre anava a escola, estava cercant un punt de lectura i em vaig recordar de l'estampeta que la religiosa m'havia donat i, quina va ser la meva sorpresa? Era una estampa de sant Josepmaria. Vaig llegir-ne el resum de la vida que hi havia en la cara posterior, i immediatament em vaig posar a resar, encara que sense molt de convenciment. Quan vaig llegir «Concediu-me per la intercessió de sant Josepmaria el favor que us demano...», només vaig dir: «Canvia'm. Ajuda'm a ser una nova persona». Vaig tornar a casa i al dia següent vaig anar a confessar-me. Sí. Una confessió! Feia almenys un any que no em confessava. El sacerdot m'aconsellà que em posés en contacte amb un director espiritual. Aleshores, una vegada més vaig resar l'estampa i vaig dir: «Troba'm un director espiritual». El dia següent vaig anar a l'oficina del Bisbe i el secretari del Bisbe va compartir amb mi la seva experiència sobre la direcció espiritual i en vaig entendre la finalitat. Després em vaig dirigir al meu lloc de treball a l'oficina i, un minut després, el secretari del Bisbe em va trucar. En el seu despatx hi havia un sacerdot amb sotana. Jo el vaig saludar i em va dir: «En què puc servir-te?»; li vaig respondre: «necessito un director espiritual»; ell em va contestar: «Per descomptat».

Quan li vaig preguntar al secretari del Bisbe de quina diòcesi o congregació era aquest sacerdot, em va respondre: «És un sacerdot de l'Opus Dei»; i llavors vaig plorar... Quan vaig parlar per primera vegada amb el meu nou director espiritual, vaig rebre paraules d'estímul per començar a canviar. Ara continuo amb el meu camí espiritual i poc a poc he començat a viure una vida realment cristiana. Vaig a confessar-me totes les setma-

nes. Sí, cada setmana. Vaig a missa i prego molt, cosa que abans no feia. Ara, estic coneixent més a fons l'obra i la vida d'aquest home de sotana negra, amb la ratlla a un costat el nom del qual és sant Josepmaria Escrivà. Gràcies a ell he creat un grup per ajudar gent jove a canviar i ser sants. No sé si això resultarà un miracle per als altres, però per descomptat per a mi ho ha estat i ho agraeixo de tot cor a sant Josepmaria.

Filipines, 10 de març de 2007

SI EM TREUS D'AQUESTA, HO ESCRIC

Escriv unes lletres per a agrair l'ajuda de sant Josepmaria. En diverses ocasions m'he dirigit a ell, però aquesta última vegada li deia: "Josepmaria, si em treus d'aquesta, ho escric". I així ho faig. Es tractava d'un examen d'oposicions molt difícil i en necessitava l'ajuda, primer per a aprofitar el temps d'estudi al màxim i, després, el dia de l'examen. Gràcies a Déu, l'he aprovat. Agraeixo l'ajuda de sant Josepmaria, especialment he comprès la importància de la virtut de l'ordre per a tirar endavant les coses que ens costen i que ens semblen difícils. D'altra banda, un familiar ha rebut en aquests dies una notícia molt, molt agradable. Em sento molt agraït envers el fundador de l'Opus Dei perquè en ocasions li he encomanat a aquesta persona molt propera a mi. Sincerament, gràcies.

Espanya, 9 de març de 2007

PER LA SEVA INTERCESSION

Cardenal Luciani, futur papa Joan Pau I

Va escriure pocs dies abans de ser elegit papa: «Succeeix alguna vegada que algun dels membres –a qui l'Opus Dei únicament ajuda a prendre responsablement opcions lliures– ascendeix a algun càrrec important. Això és assumpte seu, no de l'Opus Dei. Quan el 1957 una alta personalitat va enviar a Escrivà les seves felicitacions perquè un fidel havia estat nomenat ministre a l'estat Espanyol, hi obtingué aquesta resposta més aviat seca: "Què m'importa a mi que sigui ministre o escombriaire? Allò que m'importa és que se santifiqui amb la seva feina."»

En aquesta resposta és tot Escrivà i l'esperit de l'Opus Dei: que cadascú se santifiqui amb la seva feina; encara que sigui de ministre..., si ha estat posat en aquest càrrec, que se santifiqui de debò. La resta importa poc».

Joan Pau II

«Predicà incansablement la crida universal a la santedat i a l'apostolat. (...) En una societat on l'afany desenfrenat de posseir coses materials les converteix en un ídol i motiu d'allunyament de Déu, el nou beat ens recorda que aquestes mateixes realitats, criatures de Déu i de l'enginy humà, si s'usen rectament per a glòria del Creador i al servei dels germans, poden ser camí per a la trobada dels homes amb Crist» (Cerimònia de beatificació de Josepmaria Escrivà, 17-V-1992).

Benet XVI

«Com a cristians, a més, el vostre compromís ha de ser viure i testimoniar l'evangeli del treball, conscients que el Senyor crida tots els batejats a la santedat en les seves ocupacions diàries. A aquest propòsit, observa sant Josepmaria Escrivà, un sant del nostre temps, que "en haver estat assumit per Crist, el treball se'ns presenta com una realitat redimida i redemptora: no solament és l'àmbit en què l'home viu, sinó mitjà i camí de santedat, realitat santificable i santificadora" (És Crist que passa n.º 47)». (Discurs del sant pare Benet XVI, 31 de març de 2007).

HAN DIT